Ч. 175. Неділя 16 (3) серпня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Неправдиві вісти. — Мадярский орґан про з'їзд в Ішли. — Ще про велико-сербску аґітацию. — Події в Туреччині.

Вість, мов би то пруский наслїдник престола мав нині зложити візиту Є. В. Цїсареви в Ішли, есть неправдива. Так само неправдою есть, мов бив то анґлійский король мав „інкоґніто“ виїхати на виставу до Праги і що его відвідае в Маріенбаді архікн. Франц Фердинанд.

Орґан мадярскої партиї независимости „Magyarorszag“, обговорюючи з'їзд монархів в Ішли, каже між иншими: Та й ми Мадяри тїшимо ся із щирого серця з того мирного обороту справ, бо нам треба безусловно мира, щоби успішно і без великого потрясеня довести до кінця наші великі еволюциї.

Що Юрий Настич, через котрого денунциацию слїдувало арештоване многих людий в Хорватиї, есть падлюкою, продайним аґентом, котрому все одно, в який спосіб, коби лиш заробити як найбільше гроший, то річ певна, але й то річ певна, що в Хорватиї і полудневій Угорщинї вела ся якась велико-сербска аґітация, хоч певно не така небезпечна, як еї представив Настич. Виходить то із заяви посла Душана Поповича, котрий підняв ся оборони арештованих Сербів. В розмові з одним з мадярских редакторів сказав він: „Хоч би й правда була, що арештовані в Хорватиї Серби брали участь у виготовленю звістного революцийного статута, то все таки би не оправдало їх арештованя, бо в тім статутї сказано виразно, що на угорскій сторонї не вільно вести нїякої революцийної акциї і що робота революцийного комітету мае тут обмежити ся виключно лиш на скріплене національного почутя. Та й в Хорватиї і Славониї не припоручае статут революцийної арґанїзациї а жадае лиш підпори тих елементів, котрі домагають ся прилученя Дальматиї і забезпеченя державно-правної індивідуальности Хорватиї і Славониї“. Виходить з того чей зовсїм ясно, що була велико-сербска аґітация і орґанїзация з революцийним характером, а що она на угорскім боцї затирала, крила свій характер революцийний, се инше діло.

Пос. Будісавлевич, котрого посуджувано о втечу з обави перед арештованем за участь в заговорі, оголошуе в „Србобрані“ слїдуючу заяву і характеристику Настича: „Мій поворот есть найлїпшим доказом, що я не втїкав перед відкритем незнаного менї індивідуум, Настича“. Дальше заперечуе рішучо, мов би брав участь в революцийнім комітетї, їздив в тій цїли до Білграду і кінчить так: Настіч бреше і денунциюе, бо то лежить в его крови. Єго дідо був турецким шпіґуном, его батько був босаньским шпіґуном, а він есть шпіґуном за чисті (угорскі) гроші.

З Цетиня доносять до „N. W. Tagbl.“: Доси було загадкою, длячого в Сербії і межи сербским населенем в Боснї і Герцоґовинї знайшли ся люди, котрі готові були усунути кн. Николая Чорногорского, того князя, котрий через довгий час свого правлїня так богато зробив для сербскої ідеї і котрого всї сербскі патриоти високо почитали. Розпущено іменно в широких кругах злобну чутку, що кн. Николай продав Австриї найвисшу гору положену межи Цетинем а Боке ді Каттаро, звану Ловчен, за 20 міліонів корон і що ся гора при відповідній до того нагоді буде віддана Австриї. Австрийцї в посіданю тої гори забезпечили би собі войсково не лиш порти Спіцце і Боке ді Каттаро, але й опанували би войсково велику часть Чорногори. Кн. Николай із захланности став ся зрадником вітчини і длятого заслужив на смерть.

Турецке правительство, як доносять з Константинополя, забрало ся енерґічно до роботи. Оногдашна надзвичайна рада міністрів займала ся справою реорґанїзациї всїляких де-

9)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлїйского — Томи Кобба.

(Дальше)

На другий день рано по розмові Йосифа Боджера з Овеном Ферфордом запукав перший до дверий дому ч. 45 при ул. Сеймура, Гайдпарк. Налїплені на вікнах на долинї друковані картки сповіщали, що тут есть помешкане до винайменя. Якийсь підозріно виглядаючий чоловік з червоним як цибуля носом, з дрожачими руками і плаксивим голосом впустив Боджера до середини.

— Господи, таж я тебе й не пізнав, Йосифе, такий з тебе зробив ся стрійко! — відозвав ся він зі справдешним здивованем. — Хвала Богу, що ти вже вийшов з криміналу. Нехайже тобі благословенна буде свобода, коли хочеш честно зарабляти собі на хлїб насущний!

— Небогато би я тодї доробив ся! — відповів Боджер — слухай, що я тобі скажу і не удавай честного лицеміра. Тут прийде лист — до пана Йосифа Боджера, щобись менї его не отворав! Як бись то зробив, то я буду тобі доти вязи крутити, аж твоя стара та дурна голова лишить ся менї в руках. Я прийду завтра знову — як менї віддаш лист як ся належить, то дістанеш за то шілїнґа.

Наслїдки того були такі, що небавком опісля почта понесла лист з підписом Йосифа Боджера, в котрім доношено пану Овенови Ферфордови на его запитане, що Вільем Савндерс мае досить добру славу, що зовсїм честний і вірний, чемний, тверезий і зручний до всякої домашної роботи; любить лиж балакати з дівчатами і неточний.

В суботу рано застав Йосиф у голяря Джонеса при Західній улици відповідь, в котрій ему сказано, що Вільем Савндерс мае в найблисший понеділок ставити ся в „Лїснім виді“ в Рукфільдї до служби.

Точно після приказу ставив ся Йосиф згаданого дня о осьмій годинї вечером в супроводї послугача від зелїзницї, котрий ніс за ним малу обиту бляхою і помальовану скринку в домі Овена Ферфорда.

— Сподїваю ся, що сьвідоцтво добре випало — сказав він поклонившись чемно.

— Инакше був би я вас не приймив — відповів Овен коротко. — Возьміть свою скринку і ходїть за мною.

З виємкою кількох великих пак стояла стайня, до котрої пан дому повів слугу, зовсїм порожна. В самім кутї вилазило ся по драбинї до хорошо уладженої комірчини, що служила за спальню.

— Прийдїть опісля до кухнї — сказав Ферфорд, коли Йосиф поставив в кутї свою скринку — панї Кавдрі дасть вам повечеряти.

Коли остав ся сам, роздивив си Боджер цїкаво по призначеній для него комірчинї. З одної низенького вікна видко було великий город обведений муром. Напротив вікна добачив Йосиф другі двері, котрі при близшім розслїдї показали ся замкнені.

Вернувши до двора, перейшов він попри столову комнату і другу комнату положену поза тамтою; відтак звузили ся сїни у вузкий коритар, на котрого кінци двері вели до города. Подібно як на поверсї була й ся часть дому сьвіжо помальованим зашальованем відділена від прочих поміщень. Тепер то зашальоване стояло отверте і було — як Йосиф доглянув причіплене гачком до стїни так, щоби не замкнуло ся само від себе. Всїлякі входи вели до середини дому. До одних дверий стоячих отвором запукав Йосиф з легка — і здогадав ся добре, що сюди входить ся до кухнї.

Просимо! — відозвав ся якийсь острий жіночий голос і Боджер станув на порозї. — Добрий вечер, чоловіче — відозвала ся до него панї Кавдрі — а чоботи ви чей добре собі обтерли!

Господиня могла мати яких пятьдесять лїт; она була собі поважна, велика женщина в звичайнім одїню і білім чипци. Зі своєю вязанкою ключів, причіпленою до пояса, виглядала она після погляду Йосифа як би який лютий дозорець вязниць в спідници.

— Я витирав доти мої чоботи, аж протер діру в підошвах — відповів новий слуга зі спущеною головою а відтак зиркнув до Сари, що стояла в глубинї, а котрій серце било ся

партаментів, платню урядників, відреставрованем парляментарного будинку, взглядно збудованем нового будинку, наконець справою вибитя медалів на памятку надання конституциї.

Депеша з Дякова доносить, що там вигнано урядників судових і поліцийних, як то вже кілька разів стало ся. Таксамо вигнано також трох жандармів. Спокоєви нїчо не грозить, позаяк тамошний ґарнізом числить три баталїони. Молодотурецкий комітет, котрий в Дякові есть сильний, зможе мабуть забезпечити християн.

В Солуни основано в послїдних днях одну лїберальну румуньску ґазету, дві політичні ґазети болгарскі і одну жидівску для оборони інтересів т. зв. Шпаніолів, — жидів зайшлих колись з Іспанії. Для всїх тих ґазет мають бути засновані також окремі друкарні. В Монастирі має виходити також одна румуньска часопись.

З Софії доносять: Доси вийшло звідси сім тисячів Македонців, котрі вернули назад в рідні сторони, щоби там взяти ся до промислу і торговлї. Журналїст Радев, редактор „Вечерної Пошти“, уступив зі свого становища і поїхав до Солуня, щоби там видавати нову болгарску ґазету.

Новинки.

Львів, дня 15-го серпня 1908.

— **Амнестия.** Віденьска „Zeit“ доносить, що амнестия для осіб засуджених цивільними судами карними буде оповіщена дня 17 с. м., а не, як говорено, 1 грудня. Та амнестия буде обнимати в першій мірі особи засуджені або остаючі в слїдстві за обиду маєстату або членів пануючого дому. Однак має ся амнестия обняти також і инші карні справи, будьто обнижаючи вимір кари, будьто зносячи цїлу кару відповідно до обставин.

— **Іменованя і перенесеня.** Інспектором пивниць винних іменований провізорично з осїдком у Львові Евгеній Стан. Полюсїньский alias Полюшиньский для всхідної Галичини обнимаючої округи палат торговельних у Львові і в Бродах. — Мінїстерство торговлї перенесло старшого почтового контрольора Евгена Барона з Кракова до Львова.

— **Новий почтовий уряд.** З днем 16 серпня с. р. увійде в житє почтовий уряд в місцевости Жирава, повіт Жидачів, зі звичайним кругом дїланя і назвою „Жирава коло Стрия“. Місцевий округ доручень нового уряду почтового становити має громада і обшар двірский Жирава з присїлком Дунаєць, а замісцевий громада Крехів та громада і обшар двірский Яйківцї з двором „На Ставах“. Почтовий уряд в Жираві коло Стрия получений буде з почтовою сїтию через щоденного пішого післанця до почтового уряду в Новім селї коло Стрия.

— **Нова зелїзниця з Підгаєць до Грималова.** З Відня доносять: Мінїстерство зелїзниць удїлило позволеня на переведене вступних технїчних робіт до будови нормально-колїєвої (одноколїєвої) зелїзницї льокальної від стациї Підгайцї льокальної зелїзницї в будові Львів-Підгайцї через Хоростків до стациї державної зелїзницї Грималів з бічною лїнїєю з Товстого до Калагурівки на протяг одного року властителеви більшої посїлости Бронисл. Осуховскому у Вишнївчику, радникови вишшого суду краєвого і адвокатови Юл. Ґіжовскому і властителеви більшої посїлости Казим. Черміньскому в Липици горішній.

— **Руска ґімназия у Вижници.** Супроти ріжних толків що-до викладової мови новозаснованої ґімназиї у Вижници, довідуємо ся з компетентного жерела, що викладовою мовою сеї ґімназиї признана правительством мова руска.

— **Комітет будови поміщеня для руских шкіл у Львові** під протекторатом Високопреосьвященого Митрополита розіслав сими днями до всїх Впр. парохіяльних урядів відозву з прошенем о відправлене соборного акафисту в день Преображенія, з котрого дохід призначує ся на будову, щоби сим способом і широким масам народа дати можність причинити ся і найдрібнїйшими лептами до сего дуже хосенного дїла. Пригадуємо проте Впр. парохіяльним урядам, щоби в найблизшу недїлю зволили ласкаво заповісти вірним про се і пояснили їм високу цїль, на яку призначують ся їх добровільні жертви. — Комітет.

— **Зливи, студінь, снїги і повінь.** По вчерашній зливі настав знов трохи погідний день, хоч вітер із заходу жене все ще чорні хмари і може бути, що знов буде злива, бо барометр лиш незначно пішов в гору. Але студінь маємо таку, як би в осени. То не лиш у нас, але й в цїлій монархії або й поза еї границями настала така небувала доси зміна воздуха. Температура значно опала а у висотї 3000 метрів понад морем було навіть 6 степенів морозу, чого звичайно в серпни не буває. У Відни був сего місяця лиш один день (6 тий), в котрім теплота була трохи висша понад пересічну; у всїх прочих днях була менша як пересічна за сто лїт. Середна теплота в Відни була дня 13 с. м. така, як буває звичайно в жовтни.

З Авсе в Стириї доносять, що там дня 13 с. м. в долинї значно постуденїло а вершки сусїдних гір вкрили ся снїгами. Подібно доносять і з Трутнова: В містї дня 13 с. м. так було постуденїло, що рано теплота виносила всего лиш 7 степенїв а на горі Шнекопе і сусїдних вижинах був навіть мороз. По полудни того дня падав так обильний снїг, що всї гори аж до 1000 метрів в долину покрили ся снїгами і виглядали білі як серед зими а снїг задля морозу у тій висотї не топив ся. Подібно і гори Рудави покрили ся снїгом, верствою на 5 центиметрів грубою. У виду того не дивниця, що й у нас так постуденїло.

Про повени і шкоди, які наробили послїдні зливи, погуємо слїдуючі вісти: З Тисьменицї доносять під датою 13 с. м: В Тисьменици вже від місяця дощ. Майже половина жита, вівса, ячменю і сїна погнила а бараболя гниє зовсїм. Для біднїйших людий особливо сей рік буде дуже тяжкий. Потреба конечно відповідного ратунку з публичних фондів. Щоби уявити собі, як піднесла ся вода в рiцї Воронї (притоцї Бистрицї) і якої шкоди ся вода наробила, досить знати, що з міста до мешканя пароха на передмістю дуже тяжко дістати ся, бо треба перебрисги воду глубшу чим на 1 метр. Парохіяльна стодола стоїть на локоть в водї. Послїдної ночи теплота виносила ледви +10° Р. Нинї вправдї випогодило ся, аби лише Бог дав дальше веремя. Щоби тривко забезпечити населене перед повенями і шкодами від них, треба чим скорше урегулювати ріки Ворону і Бистрицю коло Станиславова.

З Богородчан доносять, що в ночи з недїлї на понедїлок (10 с. м.) був в Порогах хмаролом а обі Бистрицї вилили так, що вода позаливала поля, городи і будинки. В місточку Лисци стануло 80 домів під водою, 150 родин осталось без даху і хлїба, 600 жителїв зруйнованих зовсїм внаслїдок знищеня сегорічних плодів. В Грабівци залила вода 250 моргів поля а 4 господарства зовсїм знищені. Подібні вісти надходять з громад Ляхівцї, Жураки, Заріче і т. д. Місточко Солотвина відтяте зовсїм від сторони Богородчан, бо Бистриця залила по обох сторонах моста на яких 70 метрів широко. Вигинуло також богато худоби.

З Коломиї доносять: Потік, що перепливає через Коломию, майже що року наносить тілько шкоди, що годило би ся его було вже давно урегулювати. Сей т. зв. „Чорний Потік“ наслїдком зливних дощів залив оногдї цїлу полудневo-всхідну часть міста так, що улицею Міцкевича мусїли пе-

---

зі страху, щоби Боджер не зрадив перед часом, що з нею першою зійшов ся.

— Сїдайте вечеряти — приказала панї Кавдрі і заняла своє місце на горішнім кінци накритого стола, підчас коли Йосиф і Сара сидїли на долїшнім кінци, одно против другого.

Боджер не міг уйти того впливу, який на него робила строга господиня. Кожде еї слово звучало мов би невідкличний приказ, еї присутність і становище в домі, еї необмежена власть в кухни і над службою видавали ся єму якоюсь тайною, котру передовсїм треба вияснити.

— Хороший, вигідний дімок! — запримітив Йосиф до сидячих найблизше коло него, розглядаючись довкола.

— Тїшить мене то, що вам сподобав ся — відозвала ся Сара, — але що до мене, то менї тут зовсїм не подобає ся; менї так тут видає ся, як би то був якийсь зачарований дім.

— Заждїть — сказав на то Йосиф — коли я тут, то вам небавком буде веселїйше.

— Чи довше чи коротше тут будете, то буде зависїти зовсїм від вашого поведеня — відозвала ся тут панї Кавдрі своїм різким тоном; — а ти, Саро, встидала би ся таке говорити — зачарований! Чи хто чув таке!

На тім урвала ся вся розмова.

Коли Йосиф вернув опісля назад до своєї комірчини, засунув насамперед двері а старав ся отворити тотї другі, що були напротив вікна, і в тій цїли виймив із своєї скриньки дивні прилади, пороблені з грубого зелїзного дрота. Боджер вкляк перед дверми, зачав докладно оглядати дїрку від ключа, аж наконець отворив двері. Показало ся, що они виходили на порожний під, де у висотї може шести стіп було мале віконце. Боджер приніс собі крісло і приставив до віконця, вилїз і міг звідси розглянутись докладно по цїлім городї, але хоч стояв тут довгий час, не видів, щоби хтось виходив чи то з хати чи города — отже на другий день, коли прийшов на снїдане, був так само мудрий як і з вечера по своїм приїздї.

По дни видавала ся єму панї Кавдрі ще поганїйша і страшнїйша. Она визначила єму роботу, але ледви що пішла, як і він вибіг зараз до сїний і тихцем поліз нишком сходами на гору. Тут приглянув ся він насамперед уважно дверем в зашальованю на сходах. Він знав ся знаменито на замках, але на сей тут покивав таки головою. Двері не мали клямки і їх можна було лиш ключем отворити, але то мусїв бути ключ якоїсь дивної роботи.

— Але то ви пильно вляли ся до роботи — відозвала ся до него Сара з сїний.

— Я лиш хотїв придивити ся сим дивним дверцям — відповів він і злїз чим скорше на долину. — Наш пан видко дуже старанно замикає ся.

— Пан Ферворд не мешкає там на горі — сказала єму Сара, він спить в тій комнатї, що поза столовою. — Видите онтї двері — шепнула она з тиха, показуючи на конець коритаря, де вихід до города стояв отвором як з вечера. — Коли лягаю спати, то сей перехід отвертий так як і тепер, але коли встану раньше і вийду скорше із своєї комнати як панї Кавдрі, то він все замкнений. А я не люблю на ніч замикати ся — бо і що я би робила, як би зачало горїти? А то ще иногдї й чую, що хтось ходить, хоч нїкого не видко.

— Як же можете знати, що хтось ходить, коли его не видите? — спитав Йосиф нїби то байдужно.

— Де черевики того, що ходить? — спитала на то Сара. — Бо ви чистили лиш дві пари і то обі для пана Ферфорда. Чоловік мусить їсти, а коли там мешкає якийсь на горі, то жиє хиба воздухом.

— Жити воздухом то була би штука — сказав Боджер, усьміхнувшись — а може то панї Кавдрі старає ся о то, щоби він мав що їсти.

— Того я вже не знаю — відповіла Сара. — Але она небавком тут прийде і буде мене сварити, коли буду ще довше з вами балакати.

По снїданю повів Овен нового слугу до города. Він показав єму положену поза стайнею комірчину зі знарядами і визначив роботу. Коли відійшов від него, Боджер зачав приглядати ся рискалям і мотикам. Він мав якусь вроджену відразу до всїх знарядів крім своїх. Відвик був вже давно від чесної роботи і волїв би був взяти до рук яку змию як рискаль.

(Дальше буде).

ревозити людий маґістратскі вози. Землеплоди на полях і в городах гниють, або забрала їх повінь Убожші міщани в розпуці перед маревом голоду.

В Чесанівщині був в ночи на день 12 с. м. хмаролом і залив села між Чесановом а Любачевом. В Дахнові плила вода дорогами на пів метра глибоко і позаливала доми і будинки господарскі. Довгі зливи знищили збіже і бараболї так, що селяни знайшли ся безвихідним положеню.

— Репертуар руско-народного театру в Снятині. (Саля власна коло ц. к. суду). Початок о 7·30 вечером. — Білети продає „Народна Торговля".

В неділю 16 с. м. „Маруся Богуславка", історично-побутова драма зі співами в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк 18 с, м. „Галька", опера в 4 діях Монюшка.

В середу 19 с. м. „Лїсова квітка", конкурсова комедия в 4 діях Яновскої.

— Нещаслива пригода. В домі при ул. Цетнарівскій ч. 23 стала ся вчера страшна пригода. У п. Юлія Г., що мешкає в тій камениці, була занята при єго жінції повитуха Агнія Білецка, вдовиця літ 72. Помешканє єсть так лихо збудоване, що двері від кухнї виходять до сіний саме в тім місци, де суть двері до пивниці, а до того ще й сходи до пивниці суть дуже стрімкі. Отже в часі, коли Білецка порала ся в кухни, служниця паньства Г. пішла до пивниці. Коли мала вже виходити, Білецка, не знаючи, що двері від пивниці отверті, вишла до сіний і впала до пивиниці та потовкла ся так сильно, що хоч ві ще живу винесено на гору, померла небавком. Мала ще на тілько притомности, що сказала, що має сховані в сінику гроші. Може бути, що смерть наступила не так від потовченя, як в наслідок катару серцевого, бо погибша була вже від довшого часу на серце хора.

— Акция ратункова в справі нещасть елементарних. Під проводом Є. Ексц. п. Намістника Бобржиньского відбуло ся вчера по полудни о 5 год. перше засіданє центрального комітету ратункового, котрого цілию єсть давати поміч потерпівшим від нещасть елементарних. В засіданю взяли участь референт староста п. Розвадовский, з Видїлу краєв. др. Пілят, з гал. Тов. рільничого пос. Вівієн і др. Радакович, з крак. Тов. рільничого п. Домбский, з Тов. Кулок рільн. п. Телесфор Адамский, з Тов. „Просьвіти" пп. Охримович і Бачиньский а з тов. Качковского пп. Свистун і Павенцкий. Комітет постановив роздати збіже в 34 повітах, що потерпіли найбільше, по части безплатно, по части за половину цїни. Дальше в виду браку паші ухвалив комітет набути з фонду ратункового відповідну скількість ґрису і роздати селянам. Комітет одержав для роздачі значну часть відпадків соли. Розділ запомог відложено до слїдуючого засіданя, котре відбуде ся з неділї.

— Дрібні вісти. З добре поінформованого жерела доносять, що маюча оснувати ся ґімназия у Вижниці на Буковині буде руска, значить ся, мовою викладовою в тій школї буде руска. — Шкарлятина ширить ся крім Львова ще й в слїдуючих місцевостях львівского повіта: у Винниках, Бірках домінїк., Пикуловичах, Зарудцях, Зашкові і Завадові а коклюш в Кагуєві і Пикуловичах. — На самоїзд, що їхав по гості, щоби їх завезти від Морского Ока до Закопаного, напали тамошні гірняки і побили шофера. — На французско-анґлійскій виставі в Льондонї експльодував вчера бальон якогось американьского воздухоплавця, підчас наповняня єго ґазом. Дві особи убиті а 6 ранених. — В Хромогорбі стрийского повіта зарізала жінка свого мужа, селянина Озембловского, котрий вернув з Америки і робив їй докори, що она прогуляла присилані ним гроші зі своїм любасом, замість поплатити довги. Виновницю арештовано. — Закіп „Ойль Сіті" в Бориславі, котрий горів вже пять недїль, остаточно угашено. На верхналожено грубу верству глею (глинки), котрий не перепускає ґазів і тим способом спинено найважнійший пальний материял. Із закопу відпроваджують вже ропу по 50 цистерн на день.

— Нова філія „Просьвіти". З Краківця, яворівского повіту доносять: Дня 9 серпня с. р. відбули ся в Краківци загальні збори новоснованої філії товариства „Просьвіта" на судовий повіт Краковець при співучасти звиж 200 осіб, переважно селянства. На ті збори в рамени головного виділу прибув п. Олександер Гарасевич і виголосив реферат економічний на тему: „Чи можна наш нарід піднести економічно і в який спосіб". Дуже заінтересував присутних селян і міщан. Дальше звернув о. Петро Гарасимчук увагу зібраних, щоб усіми силами занялись підготовленем дітий селяньских до шкіл середних. До оживленя зборів причинилась також обставина, що головний виділ „Просьвіти" прислав на загальні збори значне число знарядів господарских значної вартости, котрі вильосовано межи членів. До виділу філії вибрано головою судию Івана Кохановского, заступником о. Івана Волосяньского, секретарем Василя Біловора, касиєром дра Стан. Поляньского, контрольором о. Петра Гарасимчука. Виділ філії, сповняючи волю загальних зборів, складає головному виділови подяку за жертвовані знаряди господарскі, а п. Олександрови Гарасевичеви за єго основний і річевий реферат. Новооснована філія починає свою діяльність тим, що по при заснованю читалень наміряє на взір стрийскої філії приступити до основаня спілок молочарских і почина вже заходи в тім напрямі. Єсть се вже друге з ряду товариство, котре засновуєсь в тій просьвітно і економічно доси ще не зорґанізованій стороні.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 15 серпня :

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·60	до	10 80
Жито	8·30	до	8·50
Овес	6·70	до	6·90
Ячмінь пашний	6·90	до	7·20
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	140·—	до	150·—
Конюшина біла	90·—	до	110·—
Конюшина шведска	140·—	до	150·—
Тимотка	140·—	до	150·—

Телеґрами.

Константинополь 15 серпня. Вел. везир видав приказ зносячий з вчерашним днем всі виїмкові суди в Македонії.

Константинополь 15 серпня. Селямлик минув як звичайно спокійно.

Константинополь 15 серпня. Наум-паша іменований амбасадором в Парижи а Самі-паша міністром поліциї.

Берно (моравске) 15 серпня. Внаслідок становища робітників, підприємці бавовняних прядїлень наміряють з днем 22 серпня виключити робітників від роботи.

Відень 15 серпня. Відповідно до висказаних кілька разів бажань міністерство торговлі видало збірку постанов, дотикаючих заведеня почтового і телеґрафічного, котра обнимає загалом 12 томів.

Петербург 15 серпня. Коло Кронштадта і Девля розпочали ся маневри росийскої фльоти. Рівночасно розпочали ся маневри росийского сухопутного войска.

Париж 15 серпня. З причини вибуху патрона підчас вправ в стрілянию ранені тяжко 1 офіцир і 1 підофіцир 35 полку артилерії.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 15/9): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крахевецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).